

A titok: tölts minél fiatalabban és minél több időt Magyarországon! Carole és Peter nem hagyták cserben a magyar gyökereiket

Ryan és Brendan legszívesebben hazavinné Manhattanbe Budapest legszebb épületeit

Roth Carole

Debrecen, Miskolc, Szentendre, s mint mondják, legszívesebben hazavinnék Manhattanbe fővárosunk legszebb épületeit. S persze, jártak a Nagycirkuszban is, nem győzik ezzel kapcsolatos emlényeiket felsorolni – mindezt magyarul!

– Budapest egy csodálatosan szép város – említi Péter –, noha nem itt születtem, mégis otthonosan érzem magam. Sok szép régi épületet láthatok és nagyon barátságosak az emberek. Remélem, hogy előbb-utóbb a termékeim is jelen lesznek a magyarországi piacon, s akkor még több alkalom kínálkozik a látogatásra. Noreen, a feleségem ír származást, s úgy illik, hogy az európai út során a család legkisebb tagjai is megismerkedjenek azzal a vidékkel és kultúrával, ahonnan hajdanán őseink kivándoroltak. Most is így tesztünk, Magyarországról Irországra

Peter Thomas Roth neve az amerikai illatszer-, krém- és parfümpiacon igen ismerősen cseng, termékei széles körben megtalálhatók, ám bár kevesen tudják-tudhatják róla, hogy magyar származású. Édesanyja a New York-i magyar körökben is jól ismert üzletasszony, Roth Carole, aki a gyermekeit és most már unokáit is mindig igyekezett úgy nevelni, hogy megtartsák magyar gyökereiket. Hogyan lehetséges ez? Hát, a legegyszerűbb, ha gyakran hozzuk őket Magyarországra! Carole, ha csak teheti megszervezi, hogy a család – mindhárom generáció – együtt töltsön emlékeztető napokat az óhazában. Nemrégiben Budapesten és a vidéki városokban járt a család, s mint riportunkból is kiderül, kellemes emlékekkel tértek vissza Amerikába.

– Nekem a budapesti állatkert tetszett a legjobban... nekem az elefánt! – adják egymásnak a szót a kislányok, a hét éves Ryan és az öt esztendős Brendan. Aztán elmesélik, hogy milyen szép

vezet az utunk... Egyébként Noreen nagyon szereti Magyarországot, sok időt áldoz arra, hogy a gyerekeinket magyarul tanítsa. Az ő segítségével, hozzáállása nélkül nem lennének ilyen érdeklődőek a gyerekeink!

A családi kirándulás másik résztvevője Andrew Roth, aki Carole férjének első házasságából született, s Kaliforniában nagyon híres csontsebész-professzor. Ő elhozta mennyasszonyát Gailt is, aki szintén most ismerkedik Magyarországgal.

Bizony, évtizedekkel ezelőtt magyarok százezrei kényszerültek elhagyni hazájukat. Menniük kellett. Sokszor egy fillér, nyelvtudás és kapcsolat nélkül... Ággodva, tették föl maguknak a kérdést, vajon sikerül-e az új hazában gyökeret eresztieni?

Szántó Karolának sikerült. Már tizenévesen is mindent elkövetett, hogy mihamarabb kijusson a világháborús Európából a szabad Amerikába. Nyelvet tanult, olvasott, érdeklődött ismerősök, rokonok iránt, aztán egyszer csak, tizenhat évesen útra kelt.

– Hogy mit adott Amerika? – kérdez vissza. – Mindent! Akkor születtem, amikor Amerikába értem.

Roth Carole manapság New York legelőlegább negyedében él, a Central Park

szomszédságában, szemközt a Plaza Hoteltel, s maga körül világmércevel mérve is a legpazarabb környezetet teremtette meg. Jelen van a legfontosabb amerikai és a magyar eseményeken, tisztelik, kedvelik derűjéért, jókedvéért, s segítségnyújtásáért. Igazi álomkarriert futott be az Újvilágban, hiszen mindent elért, amire valaha vágyott.

Együtt a család (balról): Carole, mellette Péter és felesége, Noreen, s a két unokát: Ryan és Brendan

Mindezt azonban nem volt könnyű megteremtieni. Nappal dolgozott, este iskolába járt. Megtanult angolul és németül, majd jó állást kapott a magyar konzulátuson. Így tudta azt is elintézni, hogy családja Debrecenből tíz nap alatt New Yorkba kerüljön. De nem csak a saját családjában segített. Az 1956-os menekültek tucaitja tudnának mesélni arról, Carole hogyan nyúlt a hónok alá.

Házasságában is szerencsés volt férje, Róth József fogászként vándorolt ki Miskolcra Amerikába, ám az erős konkurencia miatt nem tudott elhelyezkedni a szakmájában. Egy szép napon azután rámosolygott a szerencse.

– Szegény férjem mindent elvállalt, csak, hogy dolgozhasson – emlékezik Carole –, így került össze egy idegen üzletemberrel, aki megkérdezte tőle: tud-e aranygyűrűt önteni? Hát, ha fogat tudok, akkor gyűrűt is – válaszolta. Mire a férfi azt mondta, itt egy kilogramm arany, öntésből gyűrűket! Így kezdődött az aranyöntő munkánk, amely később meghatározta az életünket. Jöskénak olyan jó érzése volt az aranyöntéshez, hogy hamarosan az ország legjobbjai közé sorolták, megrendelések tucaitja kapták. Céget alapított, és az anyagi siker sem maradt el.

Az üzletvitel ügyei azonban Carole egyik titkos vágyát is elsodorták.

– Mindig imádtam a színházat, a zenét, és színésznő szerettem volna lenni – említi –, ám a céges ügyek intézése mellett erre már nem jutott idő. Talán ezért is fordultam olyan nagy odaadással a közügyekhez. A férjemmel rengeteg jótékonykassági munkát végeztem, amelyek közül kiemelkedik a kaliforniai City of Hope (A remény városa) nevet viselő kórház, amelyben a legkiválóbb orvosok gyógyítják a legveszedelmesebb betegségeket, és munkájuk az egész országra kiterjed. Emellett még részt vettem a világszövetség munkájában, évekig vezettem egy újság társasági rovatát. Ahová hívtak, mindig szívesen mentem.

Közben az idő haladt. Megszületett Péter fiuk, aki, bár minden lehetősége megvolt rá, mégsem a szármaló családja vállalkozást vitte tovább, hanem egészen más területen, a kozmetikában futott be sikeres pályát.

Mint Péter említi, már gyerekként, az otthoni szobájában kezdett kísérletezni a bőrápoló krémek előállításával. Mint minden tinédzserfűt, ő is a pattanásaival küszködött, s az orvosok által javasolt krémek nem használtak. Mit tehetett, neki látott krémeket keverni...és egyszer csak azon vette észre magát, hogy ezek a dolgok igazán érdeklik. Pláne, amikor látta az eredményeit is!

Az elszánt, és a kiváló üzleti érzékkel megáldott fiatalember az elmúlt tizenhárom évben a saját erejéből járta be azt a nagy utat, amelynek végén a Peter Thomas Roth név ma már világmárka. Üzleti ügyekben beutazza az egész világot, így Amerika és Európa mellett olyan távoli, ugyanakkor hatalmas piacokat hódított meg, mint a Japán, Kína, Korea és Vietnam által félmjelzett távol-keleti térség. A New Jersey-beli Moonachie-ban található a laboratóriumuk és disztribúciós központjuk, amely százharminc dolgozót foglalkoztat. A cég központja kinőttele a New Yorki Rockefeller Centerben be-

relt irodáját, ezért a Park Avenue-ra költözött és a 460-as szám alatt található a Peter Thomas Roth Office.

Néhány éve Carole férje, József negyvenévi házasság után távozott az élők sorából. Carole azonban nem él magányosan, viszi a másfélszáz fős cég ügyeit, s most is eljár a magyar eseményekre, s az óhazáról sem feledkezett meg.

– A fiam az, aki minden évben Magyarországra akar jönni – említi –, és olyan jók hozzám, hogy sose hagyjak egyedül, mindenhová magukkal visznek. Péter olyannyira ragaszkodik az országhoz, hogy a magyar állampolgárságot is megszerzte.

Amikor Carole ezeket a szavakat mondja, mintegy végszóra a két kislánya hozzábáncs, s elkezdnek a mamának mesélni a cirkuszi műsorokról. É nem angolul, hanem magyarul.

Családtagok, barátok együtt Carole otthonában